

Australien 2002

23. sep. 2002.

Så kom vi med færgen til Kangaroo Island. Det er Australiens 3. største ø, ca. 150 km lang og 65 km bred.

På turen over fik vi et par delfiner at se, de legede i bølgerne efter færgen.

Første stop blev supermarkedet i Kingscote, vi trængte til at få fyldt op med cola, pasta og ketchup. 1,5 liter ketchup på tre uger. Godt klaret.

Så kørte vi til Seal Bay, for at se søløver. Vi kunne gå helt ned til søløve kolonien. Det var en tur med guide, så vi ikke kom til at forstyrre søløverne. Seks meter, så må vi ikke komme tættere på.

Søløvernes unger er 15 måneder gamle, men de dier stadigvæk. Søløverne har en underlig cyklus, de får unger hver 17,5 måned. Det er helt uafhængig af vind, vejr og føde, man ved ikke hvorfor.

Søløverne svømmer ud efter føde, op til 50 km væk. De søger føde i ca. 3 dage, hvorefter de vender tilbage til stranden og slapper af i 3 dage.

Turen gik videre mod Flinders Chase, nationalparken i vestenden af øen. Vi fulgte rådet fra Lonely Planet og fik en teltplads på campingpladsen lige udenfor parken. På pladsen er der en del koalaer og et par halvtamme kænguruer.

24. sep. 2002.

Vi kørte en tur ind i nationalparken, og fik lidt information. Her er informationsområdet hegnet ind, så man kan være i fred for kænguruer.

Det er et problem at folk fodrer dyrene, for så tror de efterhånden, at det er den måde de skal få sit mad på.

Vi kørte en tur til Admirals Arch. Her kunne vi se sæler som slappede af.

Det er New Zeelandske pelssæler som holder til på Kangaroo Island. Sæler har tykkere pels end søløver, og så har de en mere spids snude. Der findes to slags sæler i Australien, New Zeelandske pelssæler og Australske pelssæler. De Australske er mørkere end de New Zeelandske.

Bagefter kørte vi ud og så Remarkable Rocks,

nogle klipper som er formet af vind og vejr.

Klipperne er oprindeligt dannet af lava for 150 - 200 millioner år siden. De er efterhånden blevet skubbet op over jordoverfladen og er så eroderet af vind og regnvejr.

Vi gik en lille 4,5 km tur oppe fra informationscentret. Hvis vi var heldige kunne vi måske se næbdyr, men så heldige var vi nu ikke.

I stedet for så vi en sort slange som tog solbad ca. 1 meter fra stien. Det var en black tiger snake, en af verdens giftigste slanger, godt vi ikke trådte på den.

Senere så vi et australsk pindsvin. Det er noget større end dem vi kender hjemmefra.

Vi kørte ind og så Kelly Hills Cave på vej tilbage. Det er en flot drypstenshule med stalakitter og staglamitter, eller hvad det nu hedder på dansk.

25. sep. 2002.

Det startede med regn, med der var dog blå himmel at se indimellem. Så vi kørte til Cape Borda, fyrtårnet i det nordvestligste hjørne af øen. Her var det unsealed road, dvs. ikke asfalteret. Dejlig beskidt bil man får af det.

Vi gik en tur til Ravine des Casoars, en travetur igennem skov og langs floden ud til havet, på 8 km. Heldigvis var regnen stoppet, så det blev en fin tur i solskin.

Vi kørte hjem igen og slappede af om eftermiddagen.

Det er en fin campingplads vi bor på, der er en lille sti, man kan følge, hvor der er mange koalaer at se. Man kan også gå en tur ned til en lille sø og se på fugle.

Lars fik leget lidt mere med sin ven, en dreng på 3 år, som gerne vil spille bold med Lars.

26. sep. 2002.

Vi fik pakket sammen og gik en tur rundt og sagde farvel til koalaerne og fik set lidt flere papegøjer inden vi kørte fra campingpladsen.

Vi kørte ned forbi American River og så pelikaner og sorte svaner inden vi kørte ud til færgen.

Det blæste lidt mere på turen tilbage, så vi så ingen delfiner.

Turen gik videre til Adelaide, hvor vi har lejet en hytte for to nætter.